

การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม

Learning Package Development on Writing Quatrain Poems for 3 Level of
Secondary Education Students, Muang Khai Phitthayakhom School

Received: May 4, 2021 Revised: June 30, 2021 Accepted: August 7, 2021

รับเข้า : 4 พ.ค. 64 แก้ไข : 30 มิ.ย. 64 ตอบรับ : 7 ส.ค. 64

กัญญาณัฐ สุริยะ^{1*}, วัทธัญญา ขลิบเงิน² และพิชญา สกุลวิทย์³

Kanyanat Suriya^{1*}, Wathanyu Khlib-ngoen² and Phitchaya Sakulwit³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนกับหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 25 คน โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2562 ในรายวิชา ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และ ค่า t- test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.50/89.90 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ด้วยชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดการสอน, การแต่งคำประพันธ์, โคลงสี่สุภาพ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

¹Student, Thai Language Education, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

²อาจารย์ ดร. ประจักษ์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

²Ph.D., Lecturer, Thai Language Education, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

³อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

³Lecturer, Thai Language Education, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: kanyanat_thai01@outlook.com

Abstract

This research aims to find efficiency of learning package under 80/80 criterion, to compare academic achievement, and to study students' satisfaction towards the learning package on writing quatrain poems. The sample group consists of 25 third level of secondary education students, Class 1, Muang Khai Phitthayakhom School in academic year 2019 chosen from purposive sampling. Research instruments include "Writing Quatrain Poems" learning package and satisfaction survey. Statistics for data analysis include average, standard deviation, efficiency score (E_1/E_2) and dependent t-test.

Results show that

1. The learning package on writing quatrain poems gain the efficiency score of 83.50/89.90 which meets 80/80 criterion.
2. Students studying Subject TH23101 Basic Thai by using the learning package on writing quatrain poems gain higher academic achievement after studying than before studying, at the statistically significant level of .05.
3. In general, students are satisfied towards the learning package on writing quatrain poems at the highest level.

Keywords: Learning Package, Writing Quatrain Poems, Quatrain, Learning Achievement

บทนำ

ภาษาไทยทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนถือเป็นอัตลักษณ์ของชาติ แสดงให้เห็นถึงรากฐานทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้ ภาษาไทย ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของคนในชาติที่คงอยู่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ในด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

งานเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง เป็นอีกมรดกทางวัฒนธรรมของชาติไทยที่ทรงคุณค่า ควรแก่การอนุรักษ์ สืบสานให้คงอยู่ ซึ่งการที่จะทำให้มรดกชิ้นนี้คงอยู่นั้น ก็จำเป็นที่จะต้องทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ความงดงาม ความมีเสน่ห์ ช่วยเสริมสร้างความรู้และเพิ่มพูนทักษะทางภาษา ก่อให้เกิด

ความเพลิดเพลิน ตลอดจนการนำข้อคิด คำสอนที่ดึงมาจากวรรณกรรมหรืองานเขียนมาปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ การเขียนร้อยกรอง ทำให้ผู้อ่านรับรู้ถึงรสความไพเราะของถ้อยคำในบทร้อยกรอง ซึ่งเป็นคุณค่าเฉพาะในตัวเองและมีคุณค่าต่อผู้เขียน ผู้อ่าน และต่อสังคม หากพิจารณาโดยรวมแล้วบทร้อยกรองสามารถนำสันติสุขมาสู่สังคมได้ ทั้งนี้เพราะคนที่เขียนบทร้อยกรองได้นั้นย่อมมีจิตใจที่ละเอียดอ่อนมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีจินตนาการที่กว้างไกล มองโลกในแง่ดีและมีความคิดสร้างสรรค์ให้โลกมีความสุข ผู้อ่านบทร้อยกรองมีความเพลิดเพลิน สบายใจในท่วงทำนองคำประพันธ์ ได้รับรสของโวหาร ที่ผู้เขียนเรียงร้อยกลั่นกรองออกมาอย่างประณีตวิจิตรบรรจงและไพเราะด้วยการส่งสัมผัสตามฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์นั้น จากคุณค่าของบทร้อยกรองดังกล่าวจึงควรมีการพัฒนาทักษะการเขียนบทร้อยกรองให้มากขึ้น โดยพัฒนาตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเด็กทุกคนเป็นกวีโดยธรรมชาติ ดังนั้นจึงควรฝึกให้ได้สัมผัสกับความงามของภาษาเพื่อทำให้เกิดความซาบซึ้ง หากไม่มีการปลูกฝังและฝึกทักษะด้านการเขียนบทร้อยกรองตั้งแต่วัยเด็กแล้ว เด็กก็จะขาดโอกาสได้สัมผัสกับความงดงามของภาษา (กาญจนา นาคสกุล 2554) แต่ทั้งนี้ทั้งการแต่งคำประพันธ์ยังคงพบปัญหาอยู่บ้างดังเช่น พรธิภา ปัญญานะ (2556) กล่าวว่า สาเหตุที่นักเรียนเขียนบทร้อยกรองไม่ได้อาจเนื่องมาจากผู้สอนไม่ให้ความสำคัญในการสอนบทร้อยกรอง จึงไม่จัดกิจกรรมส่งเสริม หรือครูไม่มีทักษะในเรื่องดังกล่าว ทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความไม่เรียบร้อย หรือไม่มีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียนในเนื้อหาบทร้อยกรอง หรือเห็นว่ายากเกินความสามารถที่จะเรียนได้ ซึ่งจำริญู แสงดวงแข (2557) กล่าวว่า การสอนบทร้อยกรองควรสร้างเจตคติและความประทับใจในบทร้อยกรองก่อนโดยการนำบทร้อยกรอง โวหารที่อยู่ในความสนใจของเด็กมาให้อ่าน จากนั้นจึงให้นำถ้อยคำสำนวนโวหารที่เด็กคุ้นเคย ให้เขียนเป็นคำสัมผัสสั้น ๆ ตามที่เด็กชอบหรือประทับใจ เพื่อเป็นการปลูกฝังนิสัยให้รักในรสนิยมเสียก่อนซึ่งความประทับใจดังกล่าวจะเป็นพลังก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ดังนั้น การสอนเขียนบทร้อยกรองควรเริ่มจากสิ่งที่ใกล้ตัวและควรเริ่มให้นำสิ่งที่ประทับใจมาเขียนบรรยายอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจออกมาเป็นภาษาหนังสือ่าย ๆ สั้น ๆ ก่อนที่เพิ่มเป็นประโยค และเพิ่มการบังคับสัมผัส และหลักเกณฑ์ฉันทลักษณ์

จากการรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ปการศึกษา 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องจากนักเรียนไม่เข้าใจหลักการแต่งคำประพันธ์ โดยเฉพาะโคลงสี่สุภาพ เป็นคำประพันธ์ที่ยากต่อการประพันธ์อยู่แล้ว เนื้อหาของการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเป็นการอ่านบทประพันธ์ตามประเภทของคำประพันธ์นั้น ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มักมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการดังกล่าว นักเรียนไม่กล้าที่จะอ่านคำประพันธ์เหล่านั้น หรือถ้าอ่านก็มักจะอ่านเป็นลักษณะของการอ่านปกติไม่เป็นการอ่านเสนาะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องดังกล่าวตกต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับเรื่องอื่นๆ (โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม, 2561) จากสภาพปัญหาข้างต้นผู้วิจัย ตระหนักถึงความสำคัญจึงสร้างและใช้ชุดการสอน ซึ่งจะช่วยลดภาระ

ในการเตรียมการสอนของผู้สอน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นระบบโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นและจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนวิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม อำเภอนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดการสอนเรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ เพื่อช่วยแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตกต่ำให้ดีขึ้น อีกทั้งทำให้เกิดความน่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม และพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม อำเภอนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ จำนวน 81 คน จำนวน 3 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม อำเภอนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2563

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนของนักเรียนในครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 4 หลักภาษา คือ การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย

4.1 ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคมอำเภอนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ จำนวน 6 ชุด รวม 6 ชั่วโมง ภายใน ชุดการสอนประกอบด้วย

- แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบโดยการหาค่า IOC ได้ค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 20 คะแนน โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบโดยการหาค่า IOC ได้ค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านการสอนภาษาไทย 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ซึ่งได้ค่าความยากง่าย 0.24-0.80 ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ 0.27-0.75 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.80

หลังจากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร (E_1/E_2) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้องกวางอนุสรณ์ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ ตามขั้นตอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) โดยดำเนินการทดลอง 3 ขั้น ดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน เลือกแบบเจาะจง คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.3/90.0 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น ก่อนนำไปใช้ในการทดลองแบบกลุ่มเล็ก

- 2) ขั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจง คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.7/88.6 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น ก่อนนำไปใช้ในการทดลองภาคสนาม

- 3) ขั้นทดลองภาคสนาม จำนวน 25 คน เลือกแบบเจาะจง คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้ค่าประสิทธิภาพ

เท่ากับ 83.5/89.9 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้นอีกครั้ง ก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ รายวิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคมอำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ จำนวน 10 ข้อ โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบหา IOC ได้ค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 และพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านการสอนภาษาไทย 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา แล้วนำไป Try out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้องกวางอนุสรณ์ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจตามวิธีของ Likert (1961) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับดังนี้

5.1 ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทราบ

5.2 หลังจากชี้แจงรายละเอียดเสร็จแล้ว ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยทำการทดลอง 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง

5.4 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้ว ทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5.5 หลังจากทดสอบหลังเรียนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ด้วยการหาค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2)

6.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยใช้สถิติทดสอบที (t- test แบบ Dependent Sample)

6.3 คะแนนที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลข้อมูล สำหรับเกณฑ์การแปลผลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ

คะแนนเต็ม	ประสิทธิภาพของชุดการสอน					
	ระหว่างเรียน (E_1)			หลังเรียน (E_2)		
	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนรวม	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนรวม	ร้อยละ
20	16.7	417.5	83.50	18.0	449.5	86.40
$E_1 = 83.50$			$E_2 = 89.90$			

จากตารางที่ 1 พบว่า ชุดการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีประสิทธิภาพของกระบวนการใช้ชุดการสอน เท่ากับ 83.50 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การใช้ชุดการสอนเท่ากับ 89.90 แสดงว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.50/89.90 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ

การวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	จำนวน นักเรียน (n)	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	Df	t	Sig.
ก่อนเรียน	25	20	14.47	1.392	1.215	1.301	.01**
หลังเรียน	25	20	18.21	0.615			

**P < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในรายวิชาวิชา ท 23101 ภาษาไทย พื้นฐาน ด้วยชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ

ข้อที่	ข้อความ	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึง พอใจ
1	มีความยากง่ายและเหมาะสมกับนักเรียน และจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.50	มากที่สุด
2	รูปเล่ม ตัวอักษร สี สัน รูปภาพ น่าสนใจเหมาะสม	4.56	0.65	มากที่สุด
3	สามารถเรียนรู้และค้นคว้าด้วยตนเอง	4.44	0.58	มาก
4	กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนและเวลา	4.52	0.51	มากที่สุด
5	ยกตัวอย่างได้เหมาะสม หลากหลาย น่าสนใจ เข้าใจง่าย	4.64	0.49	มากที่สุด
6	กิจกรรมช่วยให้เข้าใจเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น	4.81	0.39	มากที่สุด
7	สามารถตรวจสอบความถูกต้องของการตอบคำถามได้	4.41	0.61	มาก
8	สามารถประเมินตนเองได้ทันที	4.56	0.51	มากที่สุด
9	มีความสุขกับการเรียน	4.56	0.58	มากที่สุด
10	สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการแต่งคำประพันธ์ ประเภทโคลงสี่สุภาพได้	4.80	0.41	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.59	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมช่วยให้เข้าใจเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น ($\bar{x} = 4.81$, S.D. = 0.39) รองลงมาคือ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพได้ ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.41) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือสามารถตรวจสอบความถูกต้องของการตอบคำถามได้ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.61)

การอภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน พบว่า มีประสิทธิภาพระหว่างใช้ชุดการสอนเท่ากับ 83.50 ประสิทธิภาพหลังใช้ชุดการสอนเท่ากับ 89.90 แสดงว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.50/89.90 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ทำการสร้างชุดการสอน อย่างเป็นระบบ โดยการศึกษา วิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐาน ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย กำหนดชื่อเรื่อง กำหนดหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำในทุกขั้นตอน ผู้วิจัยได้ออกแบบชุดการเรียนรู้ตามขั้นตอนในการสร้างชุดการเรียนรู้ของฉลองชัย สุขวัฒนบุรณ์ (2558) 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนวางแผนการดำเนินงาน ศึกษาสาระของวิชาว่าต้องการหลักการจัดการเรียนรู้แบบใด โดยต้องคำนึงถึงผู้เรียนเพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ มโนคติ จุดประสงค์ จัดลำดับ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล 2) ขั้นตอนกระบวนการผลิต ต้องตรวจสอบความสอดคล้องทุกขั้นตอนกำหนดเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหา 3) ขั้นตอนทดสอบประเมินผล นำชุดการเรียนรู้ที่ได้รับไปหาประสิทธิภาพแล้วนำไปใช้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของพิมพ์ลลิตา เจริญกิจ (2554) ได้พัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.48/87.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งยังสอดคล้องกับปริญธร เทียงดี (2555) ได้พัฒนาชุดการสอน เรื่อง การจำแนกคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดเรือ อำเภอร่องคำ จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 5 จำนวน 31 คน ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 87.11/82.09 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ พบว่า นักเรียนที่เรียนในรายวิชาวิชา ท 23101 ภาษาไทยพื้นฐาน ด้วยชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้สร้างอย่างมีขั้นตอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมเหมาะสมกับนักเรียน สามารถหยิบมาใช้ได้ทันทีเนื่องจากได้มีการจัดหมวดหมู่ ทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระ เรียนอยู่ตลอดเวลา ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน ตั้งใจ สนใจทำกิจกรรม ได้เรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกิจกรรมที่จัดให้มีคำตอบมีเฉลยให้ทราบทันทีเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ต่อไป และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของตนเอง ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวดี ไกยพันธ์ (2557) ได้พัฒนาชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้บทความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาวังวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับที่ปรีฉัตร เทียงดี (2555) ที่ได้พัฒนาชุดการสอน เรื่อง การจำแนกคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดเรือ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชา ท 23101 ภาษาไทย พื้นฐาน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้จัดทำชุดการสอนที่มีความน่าสนใจ ชุดของคำประพันธ์ผู้วิจัยได้สอดแทรกเนื้อหาที่มีความทันสมัย กำลังเป็นที่นิยม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน อยากมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยคำชี้แจง ใบความรู้ แบบฝึกที่เหมาะสม นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง การวัดและประเมินผลด้วยตนเอง สามารถทราบผลการเรียนได้ในทันที ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมีความสุขกับการเรียน อีกทั้งผู้วิจัยได้นำเทคโนโลยีออนไลน์ มาใส่ไว้ในชุดการสอนเพื่อให้เกิดความทันสมัยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาตามความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของวรารณ สัตบุตร์ (2555) ได้สร้างชุดการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการสอน SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาแรก : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านน้ำตก อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำตก อำเภอเมือง จังหวัดระนอง มีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยชุดการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการสอน SQ3R ในภาพรวมและแต่ละรายการประเมินอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับกัลยวรรณ ฉันทจิตปรีชา (2560) ได้พัฒนาชุดการสอน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบางแก้ว (บางแก้วพิทยาคม) กลุ่มแก้ววารี อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ มีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยชุดการสอน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ในภาพรวมและแต่ละรายการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 ผู้สอนควรเลือกชุดของคำประพันธ์ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม และต้องสอดแทรกเนื้อหาที่มีความทันสมัย เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

1.2 ผู้สอนควรจะเป็นผู้เริ่มนำนักเรียนในการแต่งคำประพันธ์ โดยการเนื้อหาที่เริ่มนั้นจะต้องมีความน่าสนใจ ทันสมัย พยายามอย่าให้นักเรียนเริ่มต้นด้วยตนเอง เพราะเนื้อหาอาจจะควบคุมไม่ได้ และจะทำให้นักเรียนบางคนขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออกได้อย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการสอนสำหรับเนื้อหาคำประพันธ์ประเภทอื่นๆ และอาจเพิ่มเติมใช้สื่อประเภทอื่น ๆ เข้ามาร่วมกับการจัดการเรียนรู้ เช่น เพลงพื้นบ้าน เพลงเรือ ฉ่อย ลำตัด ลิเกหรือละครร้อง เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับการใช้ชุดการสอนเพื่อให้การใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กัลยวรรณ ฉันทจิตปรีชา. (2560). การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 4 สถาบันวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

กาญจนา นาคสกุล. (2554). ภาษาไทยวันนี้: รวมคำภาษาไทยน่ารู้จากนิยายสารสกุลไทยและโทรทัศน์.

กรุงเทพมหานคร: เพื่อนดี.

จำเริญ แสงดวงแข. (2557). เอกสารประกอบการสอน การเขียนร้อยกรอง. คณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ฉลองชัย สุวัฒนบุรณ. (2558). การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย.

ปีที่ 5(1).

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปรีฉัตร เทียงดี. (2555). การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง การจำแนกคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พริภา ปัญญาณะ. (2556). การสอนบทร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมพ์สิริ เจริญกิจ. (2554). การพัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. หลักสูตรการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม. (2561). รายงานผลการจัดการเรียนรู้รายวิชา ท23101 ภาษาไทยพื้นฐาน. แพร่: โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม.
- วราภรณ์ สัตบุตร์. (2555). การสร้างชุดการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการสอน SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาแรก : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านน้ำตก อำเภอเมือง จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุภาวดี ไกยพันธ์. (2557). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้บทความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.